

1

MODLITBA NEZBYTNÁ PRO BOHA

*Tehdy zavoláš a Hospodin vyslyší tě;
o pomoc vykřikneš a řekne: Jsem zde!
... tehdy v Hospodinu rozkoš nalezneš
a já tě dovedu na výšiny země,
abys užíval dědictví svého otce Jákoba.
Tak promluvila ústa Hospodinova.*

Izaiáš 58,9.14 (B21)

Nikdy nesmíme zapomenout na to, že tento svět řídí všemohoucí Bůh. Není nepřítomným Bohem. Nikdy v lidských záležitostech nepouští kormidlo z ruky. Pořád se účastní všeho současného dění. „Očima prohlíží celý svět, lidské syny zkoumá pohledem.“ Řídí svět stejně, jako skrze modlitbu vede církev. Uším současného člověka je nutné tuto skutečnost zdůrazňovat, připomínat a ještě jednou připomínat a předkládat ji stále častěji svědomí dnešní generace, která nemá oči pro věčné věci a je vůči Bohu hluchá.

Když Bůh jedná s lidstvem, není pro něj nic důležitějšího než modlitba. Stejně tak je ale modlitba maximálně důležitá pro lidi. Nemodlit se znamená neuspět ve všech ohledech našeho života. Znamená to selhat v povinnostech, službě i duchovním růstu. Bůh musí člověku pomáhat skrze modlit-

bu. Člověk, který se nemodlí, se proto okrádá o Boží pomoc a staví Boha do pozice, z níž člověku nemůže pomoci. Má-li mít člověk lásku k Bohu, musí využívat modlitbu. V životě bez modlitby chradne a umírá víra i naděje, trpělivost i všechny ostatní silné, krásné a životně důležité stránky zbožnosti. Život každého věřícího člověka, jeho osobní spasení i osobní silné křesťanské stránky existují, rozvíjejí se a nesou své ovoce právě díky modlitbě.

O tom, jak je modlitba nezbytná pro existenci a kulturu duchovního života člověka, bychom toho mohli říci ještě mnohem víc. Modlitba ale zahrnuje širší oblast, znamená závaznější povinnost a ušlechtlejší inspiraci. Modlitba se týká Boha, jehož plány vyžadují modlitbu jako podmínku. Jeho vůle a jeho sláva jsou vázány modlitbou. Doby Boží velkoleposti a slávy bývaly vždycky zároveň dobami intenzivních modliteb. Velká Boží hnutí v tomto světě bývají vždy podmíněna, nesena i utvářena modlitbou. Bůh se do těchto hnutí vložil právě tehdy, když se lidé modlili. Účinná, bojovná, zjevná a výrazná modlitba vždycky uváděla Boha do centra dění. Skutečným, viditelným testem opravdového Božího díla bývá to, zda v něm převládá duch modlitby. Tam, kde mocně zaznívají modlitby, Bůh dané dílo mocně prodchne a rozmnoží.

Zásah, kterým Bůh vyvedl Izrael z egyptského otroctví, měl svůj počátek v modlitbě. Už před tak dávnou dobou položili Bůh a lidské pokolení modlitbu jako jeden ze základních kamenů, na nichž je založeno Boží jednání v tomto světě.

Chaniny prosby o syna spustily v Izraeli velké modlitební hnutí. Ženy, které se modlí, mohou svými modlitbami dát podobně jako Chana Božímú dílu muže, jako byl Samuel. Mohou tím pro církev a pro svět udělat víc než všichni politické na zemi. Muži zrození z modliteb bývají zachránci státu

a muži prosycení modlitbou uvádějí v život církev a bývají její hybnou silou. Pod Božím vedením zachraňují církev i stát a pomáhají jim.

Musíme důvěřovat, že Bůh dal fakta o sobě a o modlitbě zaznamenat proto, abychom si ho mohli stále připomínat a povzbuzovat se vírou, že Bůh svoji církev ustanovil pro celý svět a jeho záměr se naplní. Plány, které má Bůh s církví, rozhodně uskuteční. Bůh dal nepochybně toto všechno zapsat proto, abychom si do hloubky uvědomili, že modlitby Božích svatých lidí jsou při uskutečňování Božího díla obrovským, přímo zásadním faktorem. Záleží na nich, kdy a jakým způsobem budou Boží skutky vykonány. Když církev žije modlitbou, Božím věcem se vždycky daří a Boží království tady na zemi vždy triumfuje. Když se církev nemodlí, Boží dílo upadá a rozmáhá se zlo všeho druhu. Jinými slovy, Bůh jedná skrze modlitby svého lidu. Když jeho lid v tomto ohledu selhává, následuje úpadek a stagnace. To, že duchovní blahobyt přichází cestou modlitby, zapadá do Božích plánů. Modlící se svatí jsou Boží zprostředkovatelé, díky nimž se na zemi uskutečňuje dílo spásy a prozřetelnosti. Když tito zprostředkovatelé Boha opomíjejí a modlitbu zanedbávají, Boží dílo chátrá. Modlitební zmocněnci Nejvyššího bývají vždycky předchůdci duchovní prosperity.

Lidé všech dob, kteří církev drželi v Boží blízkosti, vždycky sloužili naplno a intenzivně modlitbou. U církevních vedoucích, o kterých mluví Písmo, byla modlitba výrazným rysem. Možná vynikali kultivovaným projevem, intelektem, všemožným přirozeným nadáním i lidskou silou. Možná měli naopak fyzických schopností a přirozeného nadání poskrovnu. V každém případě však byla hlavní hybnou silou při vedení církve modlitba. A bylo tomu tak proto, že Bůh byl při

všem a ve všem, co tito lidé dělali. Modlitba nás totiž vždycky vrací zpátky k Bohu. Modlitbou uznáváme Boží autoritu a zveme Boha, aby působil ve světě, zachraňoval lidi a žehnal jim. Předními muži v církvi, kteří nejúčinněji šířili poznání o Bohu, konali na zemi Boží dílo a působili jako zábrana proti přívalům zla, byli vždycky ti, kteří žili modlitbou. Bůh na ně spoléhá, používá je a žehná jim.

Nemůžeme se k modlitbě uchýlovat až jako k druhé možnosti, kterou v tomto světě máme. Tím Boha vylučujeme z dění. Pomíjíme ho jako druhotného. Modlitební služba je silou, která chce celého člověka. Je to nutné, aby vůbec mohla jako síla působit. Modlitbou vyjadřujeme vědomí, že Boha potřebujeme, a je zároveň voláním k Bohu, aby tuto potřebu naplnil. Tím, jak si modlitby ceníme a jaké jí vyhradzujeme místo, ukazujeme, jak si ceníme Boha a jaké místo vyhradzujeme. Pokud přisuzujeme modlitbě druhotné postavení, je v našem životě na druhém místě i Bůh. Když modlitbu nahrazujeme něčím jiným, odsouváme stranou Boha a nahrazujeme ho hmotnými věcmi.

Máme-li pracovat na Božím díle, je modlitba naprosto nezbytná. Bůh to tak zařídil. Určitě to bylo hlavním důvodem jednání apoštolů ve chvíli, kdy se v prvotní církvi objevila stížnost, že vdovy po některých křesťanech jsou kráceny na denních přídělích jídla. Dvanáct apoštolů svolalo učedníky a řeklo jim, aby vybrali sedm mužů „plných Ducha a moudrosti“. Ty chtěli ustanovit nad dobročinnou prací. Dodali přitom tuto důležitou věc: „Sami se pak budeme nadále věnovat modlitbě a službě Slova.“ Určitě si uvědomovali, že úspěch šíření Božího slova i rozmach církve závisí na živém vnímání faktu, že se mají „nadále věnovat modlitbě“. Bůh s nimi mohl efektivně pracovat tou měrou, do jaké se naplno věnovali modlitbě.

Apoštolové byli závislí na modlitbě stejně jako jiní lidé. Posvátná práce – činnost v církvi – nás může natolik vyčítit a pohltit, že to bude na překážku našemu modlitebnímu životu. Špatné následky pak na sebe nikdy nenechají dlouho čekat. Je lepší nějakou práci neudělat, než zanedbat modlitbu. Všechno, co ovlivňuje intenzitu našeho modlitebního života, ovlivňuje i hodnotu naší práce. Přístup „nemám čas se modlit“ nebývá jen počátkem odpadnutí, ale maří i odvedenou práci. Bez modlitby není žádná práce dobře vykonaná, čistě z toho důvodu, že opomíjí Boha. Člověk se velice snadno nechá svést něčím dobrým, a unikne mu to nejlepší. Nakonec přijde jak o dobré, tak o nejlepší. Lidé, dokonce i vůdci na Sionu, se nechají opravdu snadno vést zákeřnými satanovými lstmi k tomu, aby v zájmu práce omezili modlitbu. Snadno modlitbu pomíneme nebo zkrátíme čas pro ni vyčleněný prostě proto, že máme udělat nějakou práci pro církev. Satan nás dokáže účinně odzbrojit tím, že nás něčím nepřetržitě zaměstnává. Pak nemáme čas se zastavit a modlit se.

„... v modlitbách neustávejte“ nebo „Neustále se modlete“, zní Pavlova rada. Použitá slova tu naznačují, že máme být silní, vytrvalí, plně se na věc zaměřit, nepolevovat v zájmu o ni, vzít ji za svou. Stejná slova najdeme také v Koloském 4,12 a Římanům 12,12. Tam čteme: „Buďte ... v modlitbě vytrvalí.“

Apoštolové podléhali zákonu modlitby. Tímto zákonem uznáváme, že Bůh je Bohem a my spoléháme na to, že pro člověka udělá to, co by bez modlitby neučinil. Apoštolové cítili nutnost se modlit, stejně jako ji pocítují všichni věřící lidé v každém věku a v každé zemi. Pokud měla být služba Slovu účinná, museli se apoštolové věnovat modlitbě. Pokud není kázání přímo spjato s modlitbou, zmůže toho jen velmi málo. Apoštolské kázání nemůže obstát bez apoštolské modlitby. Je